

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 25. května 2007 (21.06)
(OR. en)**

9502/07

**Interinstitucionální spis:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 163
CODEC 507
COMIX 461**

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Pracovní skupina pro víza / Smíšený výbor (EU-Island/Norsko/Švýcarsko)
Datum:	7. - 8. května 2007
Č. návrhu	
Komise:	11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kodex Společenství o vízech

Pracovní skupina pro víza přezkoumala články 18, 19 a čl. 20 odst. 1 na základě návrhu Komise.
Výsledek tohoto přezkumu je uveden v příloze této poznámky.

Kapitola III
Posuzování a vyřizování žádostí o víza

Článek 18
Posuzování žádosti

1. Při posuzování žádostí o víza a podkladů se věnuje zvláštní pozornost riziku nedovoleného přistěhovalectví, bezpečnosti členských států a úmyslu žadatele vrátit se¹.

¹ V odpovědi na dotazy **BE** a **NL**, podle jejichž názoru se odkazy na „riziko nedovoleného přistěhovalectví“ a „úmysl vrátit se“ překrývají, **zástupce Komise (KOM)** zdůraznil, že posouzení žadatelova úmyslu vrátit se je prostředkem pro posouzení rizika nedovoleného přistěhovalectví, a proto by oba výrazy měly zůstat zachovány, i když by se věta dala upravit takto: „... a **zejména** úmyslu žadatele vrátit se.“ **HU** navrhlo doplnit oba výrazy do čl. 23 odst. 1.

2. Vzniknou-li jakékoli¹ pochybnosti o účelu pobytu žadatele, jeho úmyslu vrátit se nebo ohledně předložených dokladů, může být žadatel pozván k pohovoru, který se uskuteční u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu členského státu příslušného pro posouzení žádosti, aby poskytl doplňující informace.²

¹ **IT** považovala tuto formulaci za příliš nepřesnou. Je-li žadatel vyzván k dalšímu pohovoru, musí pro to existovat opodstatněné a závažné důvody k pochybnosti. **FR** za podpory **DE** a **SI** navrhla vypustit slovo „jakékoli“ a nahradit výraz „může být“ slovem „je“. **DE** chtělo vědět, zda se u zde zmíněného pohovoru jedná o dodatečný pohovor „do hloubky“ po podání žádosti. Zásada osobní přítomnosti při podávání žádosti na diplomatické misi nebo konzulárním úřadě by měla zůstat povinnou, ledaže se na žadatele vztahuje jedna z výjimek (např. žadatel v dobré víře).

² **NL** a **BE** za podpory **LT**, navrhly doplnit odkaz na „pochybnosti o totožnosti“, přičemž v tomto případě by žadatel měl být pozván k dalšímu pohovoru, **BE** přitom doplnila, že by bylo logičtější spojit odstavce 2 a 7 a vypustit v odstavci 7 odkaz na udělení či neudělení víza. **BE** navrhla toto alternativní znění odstavce 2: „Žadatelé o vízum mohou být buď nejdříve vyzváni, aby předložili další průkazní doklady, nebo mohou být přímo nebo později pozváni k pohovoru ...“. **IT** byla stejného názoru jako **BE** a uvedla, že současné znění vzbuzuje dojem, že podání žádosti a pohovor jsou dvě odlišné věci, což by nemělo být. Žadatelé by mohli být pozváni k druhému pohovoru.

HU poukázalo na čl. 37 písm. b) (součást návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady v souvislosti se zavedením biometrických prvků, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracování žádostí o víza) a chtělo vědět, zda pracovníci společných středisek pro podávání žádostí budou mít právo vést pohovory, a navrhlo nahradit výraz „diplomatické mise nebo konzulárního úřadu“ spojením „příslušných orgánů“. **FR** tento návrh podpořila a **KOM** jej zvaží. **KOM** upozornila delegace na řadu „protikladů“, které by měly být zohledněny v souvislosti s „osobní přítomností“, „pohovorem“ a „shromažďováním biometrických údajů“:

- ve skutečnosti je řada osob v současné době osvobozena od povinnosti osobní přítomnosti;
- v souladu s výše uvedeným návrhem nařízení musejí všichni žadatelé podat první žádost o vízum osobně, pro následující žádosti ve lhůtě 48 měsíců by však od této povinnosti byli osvobozeni;
- v budoucnosti bude pravděpodobně řada osob považována za žadatele v dobré víře, kteří nemusejí žádost podávat osobně.

Z těchto důvodů považuje **KOM** užití příliš přesné formulace za příliš ožehavé.

3. Při posuzování každé žádosti o vízum musí být v souladu s články 5 a 13 nařízení o VIS konzultován VIS¹.
4. Účelem posouzení žádosti o vízum je zjistit, zda žadatel splňuje podmínky vstupu stanovené v čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu, a ověřit:
 - a) platnost a pravost cestovního dokladu, který žadatel předložil²,
 - b) skutečnost, že žadatel neohrožuje veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států; tato skutečnost se zjišťuje z databáze SIS a z vnitrostátních databází³,

¹ DE navrhlo toto alternativní znění:

„Při každé žádosti bude o vízum bude **zpravidla** v souladu s články 5 a 13 nařízení o VIS konzultován VIS. **V řádně odůvodněných výjimečných případech (technické problémy) může být vízum uděleno bez předchozí konzultace VIS, pokud příslušný orgán nezdařený proces konzultace co nejdříve bez zbytečných odkladů způsobených nedbalostí příslušného orgánu zopakuje a doplní. V takovém případě má vízum omezenou územní platnost.**“

KOM tento návrh zváží v souvislosti s čl. 21 odst. 1.

² **HU** navrhlo, aby se v doplňujících pokynech uvedlo, jak postupovat v případě odhalení falešného či pozměněného dokladu: jakým způsobem mají být informovány ústřední/místní orgány, zastoupení jiných členských států atd.

³ **BE, NL a FR** si přály, aby tato dvě kritéria byla oddělena, jak je tomu v současnosti ve Společné konzulární instrukci a v Schengenském hraničním kodexu. **FR** navrhla doplnit „...**zejména** z databáze SIS a ... “. Ačkoli jsou tato kritéria v Schengenském hraničním kodexu oddělena (čl. 5 odst. 1 písm. c) a d), **KOM** dává přednost návrhu **FR**.

PT vzneslo dotaz, zda by měl být učiněn odkaz na možný rodinný vztah žadatele s občanem EU, avšak podle názoru **KOM** toto není správné místo. **Předsednictví** delegacím připomnělo, že ve formuláři žádosti se uvádí, zda je žadatel rodinným příslušníkem občana EU.

- c) místo odjezdu a cíle státního příslušníka třetí země a účel předpokládaného pobytu, a to kontrolou podkladů uvedených v článku 14 a v příloze IV,
- d) případně dříve udělená jednotná víza v cestovním dokladu příslušného státního příslušníka třetí země, aby bylo ověřeno, zda dotyčná osoba nepřekročila maximální dobu trvání povoleného pobytu na území členských států¹,
- e) skutečnost, že žadatel má dostatečné prostředky pro obživu na dobu trvání a pro účely předpokládaného pobytu, na svůj návrat do země původu nebo na průjezd do třetí země, [ve které je zaručeno jeho přijetí]², nebo že je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit. Při tomto ověřování budou zohledněny referenční částky³ uvedené v čl. 5 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu a zajištění ubytování nebo úhrada nákladů uvedené na formuláři obsaženém v příloze V,
- f) skutečnost, že žadatel uzavřel dostatečné cestovní zdravotní pojištění⁴, pokud takovou povinnost má⁵.

¹ **KOM** nesouhlasila s tím, aby byl doplněn jakýkoli odkaz na kontrolu vstupních a výstupních razítek, jak navrhovalo **HU**, zastávala však názor, že takové praktické informace by mohly být obsaženy v pokynech (viz článek 45).

² **NL** si přálo nahradit tuto větu výrazem „do níž je zaručený přístup“. **Předsednictví** delegacím připomnělo, že stávající znění odpovídá čl. 5 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu.

³ **EE** se domnívalo, že odkaz na zajištění ubytování by měl být doplněn u všech žadatelů. **KOM** uvedla, že ověření ubytování lze stanovit pouze na základě přílohy V, zatímco tento odstavec se týká obecnějšího ověření prostředků pro obživu (viz rovněž čl. 14 odst. 1 a příloha IV).

⁴ **FR** odkázala na poznámky učiněné v souvislosti s přílohou V návrhu kodexu o vízech (6060/2/07, str. 27). **KOM** připomněla, že čl. 15 odst. 1 se vztahuje na náklady, které mohou vzniknout v souvislosti s přepravou do vlasti.

⁵ **PT** trvalo na tom, že důkaz o cestovním zdravotním pojištění by měl být předložen až po vydání víza.

1

5. Pokud je žadatel státním příslušníkem třetí země uvedené v příloze II, musí být v souladu s čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení o VIS konzultovány ústřední orgány dotčených členských států.
6. U státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o letištní průjezdní vízum, se ověří pouze² skutečnosti uvedené v odst. 4 písm. a), b) a d). V takových případech musí být ověřen účel další cesty³.
7. Diplomatická mise nebo konzulární úřad⁴ vízum neudělí^{5 6}, vznikne-li pochybnost o pravosti předložených dokladů nebo věrohodnosti jejich obsahu, spolehlivosti prohlášení učiněných během pohovoru, účelu pobytu žadatele nebo jeho úmyslu vrátit se.

¹ **NL** vzneslo dotaz, zdali by neměl být učiněn zvláštní odkaz v odstavci 4 ohledně ověření úmyslu žadatele vrátit se. **DE** tento návrh podpořilo. **KOM** považovala takové doplnění za zbytečné vzhledem k obecnému odkazu v odstavci 1. **KOM** byla proti přemístění odstavce 4 do článku 20, jelikož by to bylo na újmu soudržnosti návrhu nařízení.

² **KOM** by mohla souhlasit s vypuštěním slova „pouze“, jak navrhovaly některé delegace.

³ **BE** chtěla vědět, proč by se měla ověřovat písmena a) a d) u žadatelů o letištní průjezdní vízum, když podstatné je ověřit trasu cesty a důležitost průjezdu. **KOM** o této poznámce bude uvažovat.

⁴ **PL** navrhlo nahradit výraz „diplomatická mise nebo konzulární úřad“ spojením „příslušné orgány“, které by se tak vztahovalo i na situace, kdy se o vízum žádá na hranicích. **KOM** tento návrh zvaží.

⁵ **LT, IS a HU** navrhly doplnit odkaz na důvody zamítnutí víza uvedené v čl. 23 odst. 1. **PL a AT** navrhly vypustit odstavec 7 a doplnit jej do čl. 23 odst. 1, zatímco **PT** upřednostňovalo jeho zachování v článku 18 s mírně změněným zněním: „**Zůstane-li** pochybnost...“, a uvedlo, že čl. 23 odst. 1 se týká situací, kdy panuje jistota o důvodech, pro něž by žádost mohla být zamítnuta.

IT a SE uvedly, že „pochybnost“ není dostačujícím odůvodněním pro zamítnutí. **Zástupce právní služby Rady** podpořil návrh **PL**. **KOM** zvaží úpravu znění, aby se zajistila právní jasnost.

⁶ S odkazem na část 1 přílohy 12 **DE** navrhlo učinit v tomto článku, nebo ve zvláštním článku nebo v závěrečných ustanoveních odkaz na ověření žádostí námořníků diplomatickými misemi nebo konzulárními úřady.

Článek 19¹
Nepřípustnost^{2 3 4 5}

1. Pokud žadatel neposkytne požadované doplňující údaje podle čl. 10 odst. 4 do jednoho kalendářního měsíce⁶ ode dne, kdy byl vyzván, aby doplňující údaje/doklady předložil, bude žádost prohlášena za nepřipustnou.

¹ **NL:** výhrada přezkumu.

² **KOM** připomněla, že do návrhu kodexu byl zahrnut úplný systém zamítnutí, odůvodnění zamítnutí a práva na odvolání. Postup pro provádění těchto požadavků bude stanoven na vnitrostátní úrovni (viz článek 23). Pojem nepřipustnosti byl zaveden s cílem formalizovat běžnou praxi členských států, které ve svých statistikách často rozlišují mezi „zamítnutím“ (po posouzení žádosti) a „odmítnutím“ víza (žádost nebyla přijata).

³ Viz rovněž dokument 6060/2/07, strany 2 a 5.

⁴ **AT** podpořilo tuto zásadu, obávalo se však, že by tím mohly vzniknout právní problémy, mimo jiné v souvislosti s poplatkem za zpracování. **IT** doplnila, že pokud žadatel zaplatil poplatek za zpracování, žádost by měla být posouzena.

BE byla proti tomuto článku a uvedla, že žádost by mohla být odmítnuta pouze v případě, že žadatel odmítne poskytnout své biometrické údaje (v budoucnu) nebo že cestovní doklad není platný. Má-li pojem nepřipustnosti být zachován, muselo by dojít ke změně znění a mělo by se uvést, že pokud žadatel nepředloží určité doklady, konzulární úřady si vyhrazují právo žádost neposoudit.

⁵ **HU** navrhlo tuto změnu názvu: „Postup v případě neúplnosti dokladů“.

⁶ **IT** považovala tuto lhůtu za příliš dlouhou. **SI** chtělo vědět, jak by měl být 1 měsíc vykládán. **PT** uvedlo, že 1 měsíc někdy není dostatečně dlouhý na to, aby žadatel obstaral určité doklady. **KOM** připomněla, že v případě žádostí o krátkodobá víza je přístup k podkladům snazší, než je tomu v případě žádostí o dlouhodobá víza.

Řada delegací podpořila zavedení pojmu nepřipustnosti, žádost by však měla být odmítnuta při podání (**FR**, **PL**), zatímco **HU** navrhlo, aby stanovení lhůty bylo ponecháno na uvážení konzulátu. **ES** navrhlo 10 dní a **LU** 2 týdny. **SE** bylo pro kterýkoli z těchto návrhů.

KOM byla proti odmítání žádostí při jejich podání za současného vysvětlení žadatelům, které doklady chybějí (návrh **NL**), neboť by to mohlo vést k obchodování s vízy.

IS uvedl, že podle vnitrostátního práva musejí být všechny správní akty, jako je prohlášení žádosti za nepřipustnou, odůvodněny. **BE** uvedla, že podobná ustanovení existují v belgickém vnitrostátním právu.

KOM upozornila delegace na skutečnost, že prohlášení o nepřipustnosti nebude mít negativní důsledky pro dotyčnou osobu, jako jsou například důsledky odmítnutí neodůvodněné žádosti o azyl. **KOM** dodala, že toto ustanovení by mělo být rovněž vnímáno v souvislosti se zastupováním: v současnosti se žádosti neodmítají, neboť jeden členský stát nemůže odmítnout (zamítnout) jménem jiného členského státu.

2. V případech uvedených v odstavci 1 změni diplomatická mise nebo konzulární úřad charakter údaje ve VIS, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 2 nařízení o VIS.
3. Pokud byla žádost prohlášena za nepřipustnou, nemá žadatel právo na odvolání¹.

¹ **Právní služba Rady uvedla**, že toto ustanovení není přijatelné, odkazujíc přitom na obecnou a uznávanou zásadu práva na odvolání, stanovenou vnitrostátním správním právem a právem Společenství. Právní služba Rady však považovala za vhodné oddělit případy formálního zamítnutí žádosti a nepřipustnosti žádosti.

Rozhodnutí o žádosti o vízum

1. Diplomatické mise a konzulární¹ úřady členských států rozhodnou o žádosti o vízum do deseti^{2 3} pracovních dnů ode dne podání žádosti nebo po dni, kdy se spis stal úplným. Tato lhůta může být v jednotlivých případech prodloužena nejvýše na dobu 30⁴ dnů, a to zejména tehdy, pokud je zapotřebí dalšího posouzení žádosti včetně situace uvedené v čl. 7 odst. 6.⁵
2. Diplomatické mise nebo konzulární úřady rozhodnou o době platnosti víza a délce povoleného pobytu na základě všech údajů, které mají k dispozici a které se týkají účelu a doby trvání předpokládaného pobytu nebo průjezdu, přičemž zohlední zvláštní situaci žadatele. U jednorázových průjezdních víz a letištních průjezdních víz činí dodatečná „odkladná lhůta“ sedm dní a u jednorázového víza kategorie „C“ patnáct dní.

¹ **NL** připomnělo, že ústřední orgány jsou rovněž zapojeny do rozhodování, a dodalo, že výraz „vízové orgány“, použitý v návrhu nařízení o VIS by mohl být vhodnější. **DK, SE a NO** odkázaly na poznámky učiněné v souvislosti s článkem 3 (dok. 15560/1/06, str. 3).

² **FR** vznesla výhradu ke lhůtám 10 a 30 dnů uvedeným v tomto odstavci, neboť zastává názor, že by se nejprve mělo provést vyhodnocení uplatňování těchto lhůt, které byly převzaty z dohody o usnadnění udělování víz s Ruskem. **AT** tento názor podpořilo.

S cílem stanovit realistické lhůty **BE** navrhla, že by měly být stanoveny v souladu s použitými postupy (pohovor, „konzultace 5 B“, zastoupení, atd.) a doplnila, že by bylo vhodnější, kdyby lhůta začala běžet (pokud možno ode dne, kdy je žádost úplná). **SI a ES** podporovaly belgický názor. **KOM** tento návrh zvaží.

NL navrhlo nahrazení odkazu na konkrétní počet dní výrazem „v přiměřené době“.

SK, HU, DK, SE a NO považovaly tuto lhůtu za příliš krátkou. **HU** navrhlo vypuštění výrazu „v jednotlivých případech“.

³ **PL**, odkazujíc na čl. 9 odst. 2, považovalo tuto lhůtu za příliš krátkou.

⁴ Podle názoru **PL** by mělo být možné prodloužit tuto lhůtu o 30 dní.

⁵ **KOM** vzala na vědomí všeobecnou zdrženlivost delegací ohledně jednotných lhůt, zdůraznila však, že je nemyslitelné připravovat kodex o vízech bez zmínky tohoto podstatného aspektu při vyřizování žádostí o víza, neboť značné rozdíly ve lhůtách vydávání jsou důvodem pro obchodování s vízy. **KOM** delegacím připomněla, že lhůty pro odpověď na předcházející konzultaci byly zkráceny (viz článek 9) a že byl navržen spíše systém „informací“ než konzultací. **Předsednictví** chtělo vědět, jaký následek by mělo nedodržení předepsaných lhůt.

3. Víza pro více vstupů, která svého držitele opravňují k více vstupům, tříměsíčním pobytům nebo několikanásobným průjezdům v šestiměsíčním období, mohou být udělena nejvýše na dobu 5 let.

Při rozhodování o udělení víza jsou zvláště důležitá tato kritéria:

- a) potřeba žadatele často nebo pravidelně cestovat z důvodu jeho zaměstnání nebo rodinného stavu; jedná se např. o podnikatele, úředníky s pravidelnými oficiálními kontakty se členskými státy a orgány Společenství, rodinné příslušníky občanů Unie, rodinné příslušníky státních příslušníků třetí země, kteří mají bydliště v některém z členských států, námořníky,
- b) bezúhonnost a spolehlivost žadatele, zejména legální využívání předchozích schengenských víz, jeho ekonomická situace v zemi původu a jeho skutečný úmysl vrátit se do této země.

4. Jakmile bude rozhodnuto o udělení víza, vloží diplomatické mise a konzulární úřady členských států údaje stanovené v čl. 8 odst. 1 nařízení o VIS do Vízového informačního systému.
